

Sygn. akt II CZ 76/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSA Jacek Grela

w sprawie z wniosku wierzycieli: Banku [...]

Spółki Akcyjna z siedzibą w P/ obecnie [...] - Bank Spółka Akcyjna

z siedzibą w P., S. – C. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego

Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

i Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w P.

przeciwko dłużnikowi R. S.

przy udziale A. S., H. S., Przedsiębiorstwa Polsko

- Marokańskiego "C." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w R., Z. S., V. V., Z. Ś.,

Gminy D., Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego

"V." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R., P.P.H.

S. T. B. oraz nabywcy licytacyjnego K.

Ł. – C.

o egzekucję należności pieniężnej z nieruchomości objętej księgą wieczystą

KW [...], w przedmiocie skargi dłużnika R. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Rejonowego w K.

z dnia 1 października 2009 r.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 stycznia 2015 r.,

zażalenia R. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ś.

z dnia 25 października 2013 r.,

**oddala zażalenie i nie obciąża R. S. kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Ś. z siedzibą w K. odrzucił skargę dłużnika R. S. z dnia 12 września 2013 r. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia z dnia 1 października 2009 r. co do udzielenia przybicia na rzecz nabywcy licytacyjnego K. Ł.-C. Jako podstawę odrzucenia skargi, Sąd wskazał w sentencji art. 424⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu zarzucono naruszenie art. 424⁶ § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie wskutek błędnego przyjęcia, że skarga została wniesiona po terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 767⁴ § 3 k.p.c. w sprawach egzekucyjnych skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje. Przepis ten jest efektem zmian wprowadzonych na mocy ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155, poz. 1037). Zważywszy, że w niniejszej sprawie skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia została wniesiona w dniu 12 września 2013 r., tj. w stanie prawnym obowiązującym po wejściu w życie wspomnianej ustawy z dnia 22 lipca 2010 r., należy ją uznać za niedopuszczalną (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2014 r., II CNP 16/14, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2014 r., nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2012 r., V CNP 44/11, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2010 r., IV CNP 61/10, nie publ.). Nie ulega przy tym wątpliwości, że postanowienie co do przybicia na rzecz licytanta (art. 987 i n. k.p.c.) – usytuowane w części trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego - objęte jest regulacją z art. 767⁴ § 3 k.p.c. Z tego względu skarga, jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Skarga podlegała odrzuceniu także z powodu niezachowania przy jej sporządzeniu przymusu adwokacko - radcowskiego, o którym mowa art. 87¹ § 1 k.p.c. (art. 424⁶ § 3 k.p.c.), wady tej nie może sanować, zawarte w zażaleniu,

stwierdzenie, że „skarżący nie miał wiedzy, iż w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych”.

Już z tych względów skarga podlegała odrzuceniu bez potrzeby badania, czy zachowany został termin do jej wniesienia, o którym mowa w art. 424⁶ § 1 k.p.c.

Z tych przyczyn zażalenie, jako oczywiście bezzasadne, nie zawierające żadnych argumentów, podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

Ze względu na oczywistą bezzasadność zażalenia, którego wniesienie w istocie narażało R. S. na koszty, Sąd Najwyższy odstąpił od obciążenia skarżącego kosztami, którymi - przy braku tej szczególnej sytuacji - powinien zostać obciążony w związku z wniesieniem przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa odpowiedzi na zażalenie (art. 102 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).